

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΧΑΛΤΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ.

Περὶ τῶν προόδων καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συνδεομένων μέσων τῆς συγκοινωνίας οὐδὲν ἄλλο λαμπρότερον μαρτύριον ἔχομεν παρὰ τὰ τεράστια ἀρχιτεκτονικὰ δημιουργήματα τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς „Κλειοῦς“ εἶπομεν ὀλίγα τινα τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, σχετικὰ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο,

ἐξ Αὐστρίας, τῆς ἀνατολικῆς Πρωσίας καὶ τῶν ῥωσικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας εἰς Σαξωνίαν, Βαυαρίαν καὶ Θουριγγίαν, συμφώνως δὲ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην καὶ τὸ τοκομερίδιον τῶν μετόχων ἐντὸς εἰκοσιπενταντίας ἀπὸ $4\frac{1}{2}\%$ ἀνῆλθεν εἰς $18\frac{1}{2}\%$.

Μετὰ τὸ 1870 ἡ πρόοδος καὶ ἡ συμφόρησις τῶν ἐργα-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ.

Σχεδιογράφημα τοῦ κ. Neubauer.

ἤδη, παραθέτοντες καὶ τὰς οἰκίας εἰκόνας, προτιθέμεθα νὰ προσθέσωμεν βραχείας τινὰς ἱστορικὰς σημειώσεις περὶ τοῦ ἐν Βερολίνῳ κολοσσιαίου σταθμοῦ τοῦ Ἀνχάλτου.

Ἐν ἔτει 1841 ἰδρύθη ἐν Βερολίνῳ ἐταιρία, σκοποῦσα τὴν στρωσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Καίτην μέχρι Βερολίνου, τῷ δὲ 1848 ἡ γραμμὴ αὕτη ἐπεξετάθη μέχρι Δρέσδης καὶ ὀλίγον ἀργότερον ἐν τοῖς δικτύοις αὐτῆς συμπεριελήφθησαν καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς νοτίου Πρωσίας καὶ τῆς Σαξωνίας. Μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν ἰδίαν πόλεμον ἡ σπουδαίτης τῆς γραμμῆς ταύτης ὅλονεν ἠῤῥξησε, διότι ἐξ Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Ἰταλίας, ἐκ Σαξωνίας, νοτίου Γερμανίας καὶ Γαλλίας μεταφέρονται ἐπὶ τῶν τροχιῶν αὐτῆς ἄνθρακες, ἀκατέργαστοι ὕλαι καὶ παντοειδῆ ἄλλα ἐμπορεύματα πρὸς κατανάλωσιν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ. Μεγάλα ποσὰ σιτηρῶν ἀφ' ἑτέρου μεταφέρονταὶ δι' αὐτῆς

σιῶν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς ἐπῆλθε τόσοι ταχεῖα, ὥστε ἀμέσως ἀπεδείχθη λίαν ἀκατάλληλος καὶ ἀνεπαρκὴς ὁ χώρος, ὅστις ἐν Βερολίνῳ ἐχρησίμευεν ὡς κεντρικὸς σταθμὸς. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν ν' ἀνοικοδομήσωσι νέον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς αὐξηθεῖσας ἀπαιτήσεις τῆς συγκοινωνίας καὶ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τελείαν διασκευὴν συνοῦντα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἐπὶ τῆς Ἀσκανικῆς πλατείας, ἐν τῷ νοτιοδυτικῷ διαμερίσματι τοῦ Βερολίνου, ἐκεῖ ὅπου προηγουμένως ἐκρύπτετο τὸ ἀρχικὸν εὐτελὲς καὶ πενιχρὸν τοῦ σταθμοῦ κτίριον, ἀνυψοῦται ἤδη τὸ νέον ἀπέραντον καὶ κολοσσιαῖον οἰκοδόμημα, εἰς ὃ ἡ εὐφυΐα τριῶν δοκίμων καὶ πεπειραμένων ἀρχιτεκτόνων ἐφήρμοσεν αὐστηρῶς ἅπαντας τοὺς νόμους τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ συνάμα κατὰ θαυμάσιον τῷ ὄντι τρόπον ἐξεπλήρωσεν ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ κάλλους.